

Preek ds. J. Linandi, GKIN regio RW/DH, Den Haag (tevens Online Landelijke Eredienst GKIN),
17 december 2023 (Derde Adventszondag)

“Vreugde in de woestijn/ Sukacita di padang gurun”

Jesaja 35:1-10

Geliefde gemeente. Waar denkt u aan bij het woord ‘woestijn’? Droogte, leegte, zand, ...? Misschien bent u zelf wel eens in een woestijn geweest, tijdens een vakantie of zo. Dan hebt u er vast een beeld bij. Ik laat u een foto zien van de Atacamawoestijn in Chili, de droogste plek op aarde.

Woestijn is een onvruchtbaar en gevaarlijk gebied, een plek van hongers, dorst, hitte, droogte, wilde dieren, duisternis, een land waar niemand woont, waar het moeilijk is. Woestijn is een plaats waar je het liefst niet wilt verblijven, behalve misschien heel even tijdens vakantie. Woestijn is een plaats waar vreugde ontbreekt.

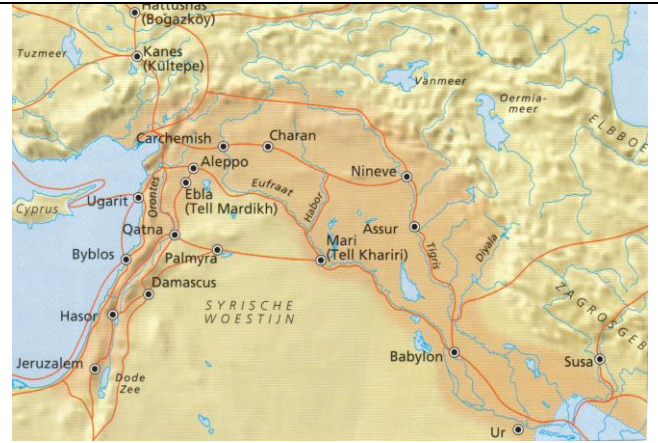
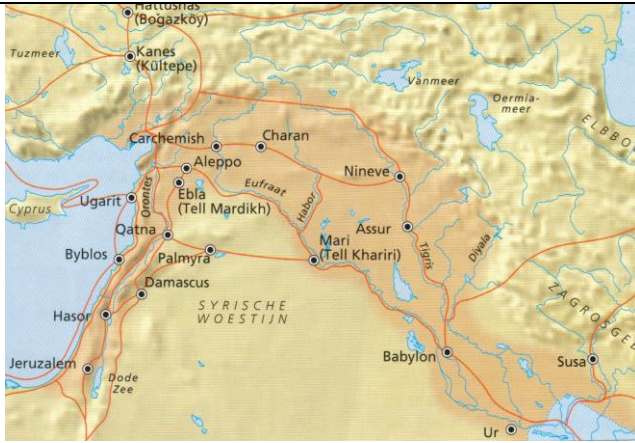
Het volk van Juda, het tweestammenrijk, leefde in ballingschap in Babylonië, ver van Jeruzalem. Het was in de zesde eeuw voor Christus. Daar, aan de rivieren van Babylon, daar treuren de Joden om het verloren land, en om de verloren stad. Met geweld zijn ze meegevoerd door de Babyloniërs, en hier zijn ze ballingen. Ze kunnen alleen maar met weemoed, met intens verdriet aan Jeruzalem denken. Maar ze kunnen er onmogelijk komen. Tussen Babylon en Jeruzalem loopt een afstand van zo’n 1000 kilometer, en tussen deze twee steden ligt één grote, gigantische woestijn. Onmogelijk om daar doorheen te reizen. Als je naar Jeruzalem wilt, moet je altijd rondreizen, via een noordelijke omweg, langs de rivier de Eufraat. Een tocht dwars door deze woestijn, dat overleeft geen mens.

Jemaat yang terkasih. Apa yang terlintas di benak anda saat mendengar kata ‘padang gurun’? Kering, kosong, pasir? Kalau anda pernah ke gurun misalnya ketika liburan, maka tentu anda dapat membayangkannya. Saya tunjukkan foto padang gurun Atacama di Chili, tempat terkering di dunia.

Padang gurun adalah daerah tandus dan berbahaya, tempat kelaparan, kehausan, panas, kering, binatang buas, kegelapan, tempat di mana tidak ada orang tinggal di situ. Gurun adalah tempat di mana anda memilih untuk tidak berdiam, kecuali sebentar selagi liburan. Padang gurun adalah tempat di mana tidak ada sukacita.

Umat Yehuda, kerajaan dua suku (Selatan) hidup di pembuangan di Babel. Jauh dari Yerusalem. Itu terjadi di abad 6 SM. Di tepi Sungai Babel merataplah orang-orang Yahudi. Mereka meratap negeri mereka, tanah perjanjian yang terhilang. Dulu mereka dibawa paksa ke Babel sebagai orang buangan. Mereka hanya bisa memikirkan Yerusalem dengan kesedihan yang mendalam. Namun mereka tidak bisa pergi kembali ke sana. Ada jarak sekitar 1000 km antara Babel dan Yerusalem. Di antara kedua kota itu juga terdapat padang gurun yang sangat besar. Tidak mungkin mereka lewat gurun itu. Jika orang ingin ke Yerusalem, maka harus menempuh jalan memutar melalui jalan utara menyusuri Sungai Efrat. Tidak ada orang yang bisa bertahan kalau berjalan melalui padang gurun.

En toch... terwijl het Joodse volk daar in Babylon rouwt om het verloren paradijs, terwijl iedereen de moed verloren heeft, komt de profetie van Jesaja, een profetie vol hoop. Deze woorden betekenen heel veel voor de Joden daar. Het is zelf op een open wond. Want wat zegt Jesaja? Hij ziet een visioen. De woestijn, die nu een grote barrière is tussen Babylon en Jeruzalem, die woestijn wordt een park, een heerlijke tuin! Een soort Hof van Eden.

‘De woestijn zal zich verheugen, de dorre vlakte vrolijk zijn, de wildernis zal jubelen en bloeien, welig bloeien als een lelie, jubelen en juichen van vreugde. De woestijn tooit zich met de luister van de Libanon (met zijn machtige en waardevolle cederbomen. Ceders die ooit gebruikt werden door koning Salomo bij de bouw van de tempel), met de schoonheid van de Karmel (met al zijn overvloedige wijngaarden) en de Saron (met zijn vruchtbare akkerbouwgronden).’

Opeens is er geen sprake meer van een woestijn, van een ondoordringbare barrière, maar van een tuin, die uitnodigt om er doorheen te wandelen! Die hele barrière van de woestijn is dus weg! De route naar Jeruzalem ligt open, dwars door een schitterend park! Alleen... er zijn nog altijd die Babyloniërs, die zullen hen toch tegenhouden?

God Zelf verschijnt in al Zijn grootheid. Vers 2: ‘Allen aanschouwen de luister van de HEER...’ Als jij de luister van de HERE ziet, als je de glorie van God ziet, dan krimp je ineen als je Zijn vijand bent. Maar als je Zijn vriend bent, dan spring je op! Eindelijk! God komt ons redden! God komt ons bevrijden! God komt met zijn wraak (over de onderdrukkers). Met wortel en tak wordt het onrecht verwijderd. Gods vergelding

Namun di tengah perkabungan bangsa Yahudi di Babel atas firdaus yang hilang, ketika semua orang hilang semangat, datanglah nubuat dari Yesaya, nubuat penuh pengharapan. Kata-kata ini begitu berarti untuk orang Yahudi di sana. Seperti salep untuk luka mereka. Apa yang dikatakan Yesaya? Yesaya melihat sebuah penglihatan. Padang gurun, yang sekarang menjadi pemisah antara Babel dan Yerusalem akan menjadi taman yang indah. Seperti taman Eden.

‘Padang gurun dan padang kering akan bergirang, padang belantara akan bersorak-sorak dan berbunga; seperti bunga mawar ia akan berbunga lebat, akan bersorak-sorak, ya bersorak-sorak dan bersorak-sorai. Kemuliaan Libanon (dengan pohon arasnya yang perkasa dan berharga. Kayu pohon aras ini dulu digunakan Salomo untuk membangun bait Allah) akan diberikan kepadanya, semarak Karmel (dengan kebun anggurnya yang melimpah), dan Saron (dengan tanah ladangnya yang subur).’

Tiba-tiba tidak ada lagi padang gurun yang menjadi penghalang. Yang ada ialah taman yang indah untuk dikelilingi. Rute ke Yerusalem kini terbuka lebar melalui taman yang indah! Hanya saja ... bukankah masih ada orang Babel yang akan menghalangi orang Israel kembali ke tanah perjanjian?

Allah sendirilah yang tampil dalam kebesarannya. Ayat 2: ‘Mereka itu akan melihat kemuliaan TUHAN...’ Kalau yang melihat kemuliaan Tuhan itu musuh Tuhan, maka mereka akan takut setengah mati. Kalau yang melihat kemuliaan Tuhan itu sahabat Tuhan, maka mereka akan melompat sukacita. Akhirnya! Allah datang membebaskan kita! Allah datang dengan pembalasan dan ganjarannya (kepada para

zal komen, Hijzelf zal Zijn volk bevrijden.

Deze woorden van Jesaja openen een ongelooflijk perspectief. De woestijn wordt een park! En God openbaart Zich en verslaat alle vijanden. En wat gebeurt er nog meer? Er gebeuren wonderen, van genezing, van herstel! Vers 5 en 6: *‘Dan worden blinden de ogen geopend, de oren van doven worden ontsloten. Verlamden zullen springen als herten, de mond van stommen zal jubelen...’*

Maar hoe zit het dan met water in die woestijn? Zonder water kun je toch niet leven? Jesaja ziet een bijzonder beeld in dit visioen. De woestijn zal vol water zijn, door het droge land zullen rivieren stromen. De droge gebieden zullen veranderen in meren. Er zullen rivieren stromen op plekken waar nooit water was. Er zal dus écht water zijn! En wat kan water teweegbrengen? Leven, groei, groen.

De woestijn wordt een park, de vijanden worden verslagen, en alle ziekten en alle handicaps, ze verdwijnen! Er is genezing, heelheid. Er is water in overvloed! Wat een vreugde! Overal wonderen! Er is nog iets: een weg. Een wég! Dwars door dat paradijs heen: een weg naar Jeruzalem, naar Sion. Vers 8: *‘Daar zal een gebaande weg lopen, die Heilige weg wordt genoemd.’* Een ‘Heilige weg’, dat wil zeggen: een weg die bij God hoort. Wie deze weg ook gaat, zelfs dwazen zullen niet dwalen.

En het visioen gaat maar verder. *‘Wie door de HEER bevrijd zijn, keren terug. Jubelend komen zij naar Sion, gekroond met eeuwige vreugde. Blijdschap en vreugde komen hun tegemoet, gejammer en verdriet vluchten weg.’*

Wat een duidelijk verschil is het met hun situatie op dat moment. Veel mensen zaten in zak en as, ze bestrooiden hun hoofd met as om te laten zien dat ze in de rouw zaten. Maar nu niet meer! Niet langer de as, maar vreugde zal op hun hoofd zijn. En de vreugde is niet voor een korte duur, maar voor eeuwig!

Wat een troostvolle boodschap van God! Deze

penindas). Ketidakadilan dicabut dengan akar-akarnya. Ia sendiri datang menyelamatkan umatNya.

Perkataan Yesaya ini membuka perspektif luar biasa. Padang gurun menjadi taman! Allah menyatakan diri dan mengalahkan semua musuhNya. Apa lagi yang terjadi? Ada mujizat! Ada kesembuhan, ada pemulihan! Ayat 5-6: *‘Pada waktu itu mata orang-orang buta akan dicelikkan, dan telinga orang-orang tuli akan dibuka. Pada waktu itu orang lumpuh akan melompat seperti rusa, dan mulut orang bisu akan bersorak-sorai...’*

Namun bagaimana dengan ketersediaan air di padang gurun? Tanpa air tidak ada kehidupan. Yesaya melihat suatu gambaran luar biasa. Padang gurun akan penuh air. Sungai akan mengalir di tanah kering. Tanah pasir akan menjadi kolam. Tanah gersang menjadi sumber-sumber air. Jadi akan ada air yang melimpah. Air akan mengakibatkan: kehidupan, pertumbuhan, dan tanah yang hijau.

Padang gurun menjadi taman, musuh dikalahkan, sakit-penyakit hilang! Ada kesembuhan dan pemulihan! Ada air berlimpah. Sungguh sukacita yang sangat besar! Mujizat di mana-mana! Lalu Yesaya berkata: ada jalan melewati Firdaus itu: jalan menuju Sion (Yerusalem). Ayat 8: *‘Di situ akan ada jalan raya, yang akan disebutkan Jalan Kudus.’* Jalan Kudus artinya: jalan Allah. Siapapun yang berjalan di jalan ini tidak akan tersesat.

Penglihatan Yesaya berlanjut. *‘... dan orang-orang yang dibebaskan TUHAN akan pulang dan masuk ke Sion dengan bersorak-sorai, sedang sukacita abadi meliputi mereka; kegirangan dan sukacita akan memenuhi mereka, kedukaan dan keluh kesah akan menjauh.’*

Sungguh perbedaan yang jelas dengan situasi mereka saat itu. Banyak orang yang duduk dengan memakai kain kabung dan menaburi kepala dengan abu tanda berduka. Namun sekarang tidak lagi! Yang ada di kepala mereka bukan abu kedukaan, tetapi sukacita, bukan sukacita sesaat tetapi sukacita abadi.

Sungguh pesan Allah yang menghibur! Nubuat

profetie is vervuld. In het jaar 539 voor Christus verovert de Perzische koning Kores Babylonië. En de Joden zijn vrij! Zij mogen naar huis! Terug naar Jeruzalem! De terugkeer uit de ballingschap was zeker een vervulling van deze profetie. Maar niet de hele vervulling. Er komt een dag, ja... dan zullen er geen blinden meer zijn, en geen doven. Dan zal niemand meer verlamd zijn, en niemand zal onderweg aangevallen worden door een wild dier. Er komt een dag dat de weg naar Sion, de weg naar God, helemaal open ligt, en dat de wereld een paradijs geworden is. Er komt een dag... als de Messias komt. Ja, deze profetie wordt pas werkelijkheid als de Messias komt.

De Messias, Jezus Christus is gekomen. Aan de woorden van Jesaja, herkennen we direct de tijd van Jezus op aarde. Overall waar Jezus komt, daar kunnen blinden weer zien. En verlamde mensen lopen te springen. En doven kunnen weer horen! In Jezus zien we de luister, de glorie en de grootheid van God! Zoals het staat in Johannes 1:14 *'Het Woord is mens geworden en heeft in ons midden gewoond, vol van genade en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader.'*

Wij bevinden ons op de derde zondag van Advent. Advent betekent komst. Advent is een tijd van wachten, verwachten van Jezus wiens komst wij zullen vieren met Kerst. Maar Advent betekent ook wachten, verwachten, uitkijken naar de tweede komst van Jezus op aarde. De eerste komst van Jezus is een bevestiging dat deze profetie wáár is, zo zeker als een huis! De eerste komst van Jezus bevestigt de belofte van Zijn tweede komst.

ini telah digenapi. Di tahun 539 SM, raja Persia Kores menaklukkan Babel. Orang-orang Yahudi bebas dan boleh pulang ke negeri mereka, kembali ke Yerusalem! Kembalinya orang Yahudi dari pembuangan di Babel memang penggenapan dari nubuat ini, namun itu belum sepenuhnya. Akan datang waktunya bahwa yang buta akan melihat. Yang tuli mendengar. Yang lumpuh berjalan. Akan datang waktunya bahwa jalan menuju Sion, jalan menuju Allah terbuka sepenuhnya dan dunia menjadi firdaus kembali. Akan datang waktunya kalau Sang Mesias datang. Ya. Nubuat ini baru akan menjadi kenyataan ketika Mesias datang.

Sang Mesias, Yesus Kristus telah datang. Dari perkataan Yesaya ini, kita langsung mengenali zaman waktu Yesus ada di dunia. Di mana Yesus datang, orang buta melihat. Orang lumpuh melompat kegirangan. Orang tuli mendengar kembali! Di dalam Yesus kita melihat kemuliaan dan kebesaran Allah! Sebagaimana tertulis di Yohanes 1:14: *'Firman itu telah menjadi manusia, dan diam di antara kita, dan kita telah melihat kemuliaan-Nya, yaitu kemuliaan yang diberikan kepada-Nya sebagai Anak Tunggal Bapa, penuh kasih karunia dan kebenaran.'*

Kita berada di minggu Advent yang ketiga. Advent berarti kedatangan. Advent adalah masa penantian. Kita menantikan kedatangan Yesus yang kelahiranNya akan kita rayakan di hari Natal. Namun Advent juga berarti menantikan kedatangan Yesus yang kedua kali. Kedatangan Yesus yang pertama adalah peneguhan bahwa nubuat Yesaya ini sungguh benar. Kedatangan Yesus yang pertama meneguhkan janji kedatanganNya yang kedua kali.

Wij bevinden ons tussen het **‘al wel’ en het ‘nog niet’**. Jesaja 35 is al genoeg vervuld om daarin Jezus te herkennen, en tegelijk laat de volledige vervulling nog op zich wachten. Als je het leest, dan krijg je heimwee naar wat komt. Dat zal wat wezen: nooit meer verdriet. ‘Gejammer en verdriet’, ze vluchten weg! Weg om nooit meer terug te komen! ‘Eeuwige vreugde zal op hun hoofd zijn.’ Houdt u het vast? We zijn op weg naar Sion, naar het hemelse Jeruzalem! Jezus Zelf heeft de weg gebaad, een heilige weg, waarop je alleen kunt lopen als je rein bent, gereinigd door Zijn offer aan het kruis.

In ons leven zijn wij niet immuun van woestijnervaringen. Ook niet als gelovigen. Soms voelt je leven ook zo. Als een woestijn. Een dorre tijd. Als het leven beperkt is tot overleven. Je geen plezier hebt, je geen idee hebt welke kant je op moet, je er alleen voor staat. Als er een domper op je leven staat. Of je verstrikt bent in zorgen en verdriet. Je hoort het in de verhalen. Van een moeder over haar zoon. Al enkele jaren geen contact meer. Een dagelijks verdriet. Van een meisje over haar vader. Slechte ervaringen. Met dagelijks de pijn van de littekens. Van een man op zijn werk. Voortdurend oproeiend tegen het wantrouwen van de collega’s. Van iemand met een ernstige ziekte. Weer naar het ziekenhuis, weer dat infuus erin met die afbrekende medicijnen. Van een vrouw, die burn-out heeft. Lichamelijk en geestelijk uitgeput. Je geloofsleven kan ook zijn als een ‘woestijn’. Droog. Verdord. Niets groeit er meer. Je merkt dat je lauw wordt. Het vuur van het geloof begint te doven. Het kan je ervaring zijn. Van een bepaalde periode. Of misschien nu wel. Grijs en dor. Eenzaam en zonder vreugde. Teleurgesteld, verbitterd misschien, zonder moed. Als een woestijn.

Voor wie die in de woestijn loopt, ook voor ons klinkt dezelfde belofte van God. De steppe zal bloeien! De wildernis zal juichen! De dorre vlakte zal vrolijk zijn. Een bijbeltekst om naar te kijken. Een uitnodiging om onze handen uit te strekken naar de Here Jezus, verlangen naar wonderlijk ingrijpen van God. Van nieuwe vreugde en toekomst. Voor onszelf en voor anderen. Er is water voor de dorst. Je kunt het mensen zo gunnen. Dat er levend water in hun leven gaat stromen. Dat de somberheid doorbroken wordt

Kita berada di antara ‘yang sudah’ dan ‘yang belum’. Yesaya 35 telah digenapi sedemikian hingga kita mengenali Yesus di dalamnya. Namun penggenapan sepenuhnya masih akan datang ketika Yesus datang kembali. Kalau kita membaca ayat ini, kita jadi penuh kerinduan. Menanti yang akan datang. Bayangkan saja: duka dan keluh kesah pergi jauh dan tidak kembali lagi. Sebaliknya ada sukacita abadi! Mari kita pegang teguh! Kita berjalan menuju Sion, menuju Yerusalem surgawi! Yesus sendiri telah membuka jalan itu, jalan kudus, yang hanya bisa dilalui jika kita telah ditahirkan, dibersihkan oleh darah pengorbananNya di atas salib.

Dalam hidup ini kita tidak bebas dari pengalaman padang gurun. Juga tidak sebagai orang percaya. Terkadang hidup anda juga terasa seperti itu. Seperti di gurun. Masa-masa gersang. Ketika hidup dijalani sekedar untuk bertahan hidup. Tidak ada sukacita. Tidak tahu harus berjalan ke mana. Merasa sendiri. Ketika ada rintangan besar di jalan yang dilalui. Atau terjatuh dalam kekuatiran dan kesedihan. Mungkin anda pernah mendengarnya. Seorang ibu yang bersedih karena sudah beberapa tahun tidak ada kontak dengan putranya. Seorang anak yang mempunyai pengalaman traumatis dengan ayahnya. Seorang pria di tempat kerja yang terus berjuang melawan ketidakpercayaan dari rekan kerjanya. Seseorang yang sakit keras dan harus bolak-balik ke Rumah Sakit untuk diinfus yang mengakibatkan efek sampingan yang berat. Seorang wanita yang burn-out. Lelah secara fisik dan mental. Kehidupan beriman juga bisa seperti di ‘padang gurun’. Kering. Layu. Tidak ada yang tumbuh lagi. Anda merasa suam-suam kuku. Api iman mulai meredup. Ini semua bisa kita alami. Baik dulu ataupun sekarang. Kering dan tandus. Kesepian dan tanpa sukacita. Kecewa, ada kepahitan, hilang semangat. Seperti padang gurun.

Bagi siapapun yang berjalan di padang gurun, janji Tuhan yang sama juga terdengar. Padang belantara akan bersorak-sorak dan berbunga! Padang gurun dan tanah kering akan bergirang. Satu ayat Alkitab untuk kita tanam di hati. Satu undangan untuk mengulurkan tangan kepada Tuhan Yesus, merindukan campur tangan ajaib dari Allah. Tentang sukacita baru dan adanya masa depan, untuk kita dan orang lain. Ada air untuk yang haus. Adakah kita rindu ada orang tertentu yang mengalaminya? Bahwa air

met nieuwe blijdschap. Dat er weer gelachen wordt. De ogen weer gaan glinsteren van energie. Dat er kleur en klank komt in hun leven!

Aan het begin van de preek liet ik u de foto van de Atacamawoestijn in Chili zien, de droogste plek op aarde. Weet u, enkele jaren geleden gebeurde er daar een wonder. Na een periode van zeldzame regen stond de woestijn plotseling in bloei. Precies zoals Gods belofte in Jesaja. Voor God is niets onmogelijk. **Als God dit met de natuur kan doen, kan Hij dit ook zeker doen met dorre levens!**

Geliefde gemeente. Vreugde en woestijn zijn twee woorden die tegenstrijdig lijken. Maar op deze derde Adventszondag horen we Gods belofte: dat er vreugde is in de woestijn. Vreugde is een wezenlijke kenmerk van het christelijk leven. Vreugde gaat verder dan blij-zijn. Treffend zegt iemand: ‘Blij-zijn komt voort uit gebeurtenissen, maar vreugde komt van Jezus’. Uw blijdschap kan op en neer fluctueren, afhankelijk van hoe uw dag verloopt. Maar vreugde zit dieper en is niet afhankelijk van omstandigheid. Daarom moedigt Paulus ons aan in Filippenzen 4:4 ‘*Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd.*’ In het Latijn luidt het: ‘*Gaudete in Domino semper (Verheugt u in de Heer te allen tijde)*’.

hidup mengalir dalam hidupnya? Kesuraman berganti menjadi kegembiraan? Ada senyum di wajah yang muram? Ada fajar yang merekah di hidup mereka!

Di awal saya memperlihatkan foto padang gurun Atacama di Chili, tempat paling kering di dunia. Tahukah anda, beberapa tahun lalu terjadi keajaiban. Setelah turun hujan yang jarang terjadi, tiba-tiba padang gurun di sana berbunga. Seperti janji Tuhan di Yesaya. Bagi Tuhan tidak ada yang mustahil. **Kalau Tuhan dapat melakukan hal ini terhadap alam, tentu Dia juga dapat melakukannya pada hidup manusia yang gersang!**

Jemaat terkasih. Sukacita dan padang gurun sepertinya dua kata yang bertolak belakang. Namun di minggu Advent ketiga ini kita mendengar janji Allah: ada sukacita di padang gurun. Sukacita adalah ciri khas dari hidup orang Kristen. Sukacita itu lebih dari gembira. Seorang dengan tepat berkata: ‘Kegembiraan muncul dari peristiwa tertentu, namun sukacita muncul dari Yesus.’ Kegembiraan bisa naik turun, tergantung bagaimana berjalannya hari itu. Namun sukacita itu lebih dalam dan tidak bergantung pada keadaan. Karena itu Paulus mendorong kita di Filipi 4:4 ‘*Bersukacitalah senantiasa dalam Tuhan! Sekali lagi kukatakan: Bersukacitalah!*’ Dalam bahasa Latin: ‘*Gaudete in Domino semper*’ (Bersukacitalah senantiasa dalam

<p>Wij hebben dit samen gezongen aan het begin van deze dienst. Als Paulus ons aanspoort voor vreugde, schrijft hij dit niet vanuit een comfortabele plaats, maar vanuit de gevangenis! Laten we in deze Adventsweken elkaar versterken! <i>'Wees sterk en vrees niet...'</i> Laten we elkaar bemoedigen om verheugd te zijn in de Heer. Er is vreugde in de woestijn, want Jezus de Messias komt! Amen.</p>	<p>Tuhan). Tadi di awal kebaktian kita sudah menyanyikannya. Ketika Paulus menasihati untuk bersukacita, ia menulisnya bukan dari tempat yang nyaman, tetapi dari penjara! Marilah di minggu-minggu Advent ini kita saling menguatkan! <i>'Kuatkanlah hati, janganlah takut!'</i> Marilah kita saling menyemangati untuk bersukacita di dalam Tuhan. Ada sukacita di padang gurun, karena Yesus Sang Mesias datang! Amin.</p>
--	---